



రాసలీలా
వైభవం-3

నీవే నా ఏతియు గతియు..

'బాలానార రీదనం బలం'- పసిపిల్లలకు ఏడుపే ఏడుగడ- అసి (కత్తి) వంటి

ఆయుధం, భక్తులకు కూడా రీదనమే బిదనం- సాదం, ఆపశిరం! భగవత్

ప్రాప్తి అమోఘమైన సాధనం! ఆక్రమణ (విషాద) యొగం లేసిదే

సందనందనుని- గీవిందుని ప్రసాద (అనుగ్రహా) ప్రాప్తి లేదు.

ధనంజయుని- అర్జునుని విషాదమే కడా, 'గీతా' ప్రాపొదానికి పచిష్ఠమైన

ప్రసాది దైవం కోసం, ధర్మం కోసం విడిస్తే ఆ పిడుపు యొగం లపుతుంది.

ప్రసం వేదన లేక పుత్రమైప్రాప్తి లేనట్లు విషాదయొగం లేక భగవత్ సౌక్ష్మా

త్యాగ్రం లేదు. గీవికల విలాపం- విషాదం- విషాదం వాలికి మహాయాగమయింది.

సు నరపతి! పరమాత్మని తీవ్రిత్తిలో

పలుకులు, చిని, విషాదగ్రం సుండి

వెడన వేడి నిఖ్యాత్యులు నోకొ ఆ గోపిల

పెదువులు పట్టి- ఎండి పోయాయి. వారి పదనా

రథిందాల అందమంతా కండిపోయాయి. నిరాశ

చెంపాల అండ పెరువు పలువు- గొల్ల మారులు తడ

బడుగు భయది పెరువు- గొల్ల పాలులందరూ

పాదాలతో నేల ప్రాస్తు ఇలా అన్నారు...

ము|| 'అక్షా నమ్మితి మేము, క్రాదన నిన్నరుంబ? మా యంధ్లో

సంకల వ్యాప్తిలంబించి నీ పద సోశంతయం లుంపం జి

క్రూరు- అల్లులు, మా ఇళ్ళకోచి అల్లులు, విషాదగ్రం గామ పో

లిక గాంచగు గావు? వెడు మే కాంతలన క్రూరులన్'

అయ్యా! కృష్ణయ్యా! మేమి నిన్నె నమ్ము

కున్నాం. క్రూరువిని నిన్నరుం యోగ్యాం

కాదు- చెల్లులు, మా ఇళ్ళకోచి అల్లులు, విషాదగ్రం గామ పో

లిక విషాదగ్రం అంచించి, మీకుడూచుపు మ్యాక్సాప్టుం గామ పో

లిక వి